

ความแตกฉานด้านสุขภาพกับพฤติกรรมป้องกันโรคในหมู่ผู้เรียนทางสื่อสารการ
กีฬาในช่วงการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (โควิด-19) *
HEALTH LITERACY AND DISEASE PREVENTION BEHAVIORS AMONG
LEARNERS OF SPORTS COMMUNICATION IN CORONAVIRUS DISEASE
(COVID-19) PANDEMIC PERIOD

สิโรดม มณีแฮด

Sirodom Maneehaet

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

Thailand National Sports University, Thailand.

จ๊กรี มณีแฮด

Jakkree Maneehaet

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช

Sukhothai Thammathirat Open University, Thailand.

ธนพัฒน์ วุฒิสารวัฒนา

Tanaphat Wootisanwatana

มหาวิทยาลัยพะเยา

University of Phayao, Thailand.

E-mail: shirobeen@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับความแตกฉานด้านสุขภาพในหมู่ผู้เรียน 2) ศึกษาพฤติกรรมป้องกันโรคในหมู่ผู้เรียน และ 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความแตกฉานด้านสุขภาพกับพฤติกรรมป้องกันโรคในหมู่ผู้เรียนทางสื่อสารการกีฬาในช่วงการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้เรียนระดับปริญญาตรี สาขาสื่อสารการกีฬา จำนวน 78 คน ได้มาโดยวิธีเลือกแบบเฉพาะเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบวัดความแตกฉานด้านสุขภาพกับพฤติกรรมป้องกันโรคในหมู่ผู้เรียนทางสื่อสารการกีฬาในช่วงการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผู้เรียนทางสื่อสารการกีฬาส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 78.21) ซึ่งจำแนกเป็นผู้เรียนชั้นปีที่ 1 มากที่สุด (ร้อยละ 33.33) ผู้เรียนมีภูมิลำเนาอยู่ในพื้นที่จังหวัดอุดรธานี มากที่สุด (ร้อยละ 48.72) 2) ผู้เรียนทางสื่อสารการกีฬามีความแตกฉานด้านสุขภาพในช่วงการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ภาพรวมอยู่ในระดับพอใช้ (ค่าเฉลี่ย = 44.47, ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

= 5.27) 3) ผู้เรียนทางสื่อสารการกีฬาที่มีพฤติกรรมการป้องกันโรคในช่วงการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ภาพรวมอยู่ในระดับพอใช้ (ค่าเฉลี่ย = 45.17, ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 2.85) และ 4) ความแตกฉานด้านสุขภาพในหมู่ผู้เรียนทางสื่อสารการกีฬาที่มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมการป้องกันโรคในช่วงการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (ค่า $r = 0.58$)

คำสำคัญ: ความแตกฉานด้านสุขภาพ, พฤติกรรมป้องกันโรค, การสื่อสารการกีฬา, การแพร่ระบาดของโควิด-19

Abstract

The purposes of this research article were to: 1) study health literacy among learners, 2) study disease prevention behaviors among learners, and 3) study relationship between health literacy and disease prevention behaviors among learners of sports communication in Coronavirus disease pandemic period. The data were selected from the 78 samples who are sports communication learners by purposive sampling. The tools that are used in research, including the measurement form about health literacy and disease prevention behaviors among learners of sports communication in Coronavirus disease pandemic period. The statistics, which are used analytic, include frequency, percentage, average, standard deviation, and Pearson's product moment correlation coefficients.

The research results were 1) most of the sports communication learners were male (78.21%), which was the most first year class (percentage = 33.33%), and the learners were the most domiciled in Udon Thani (48.72%), 2) the sports communication learners had the best overall health literacy (Average = 44.47, S.D. = 5.27), 3) the sports communication learners had a fairly correct disease preventive behavior (Average = 45.17, S.D. = 2.85), and 4) the health literacy among sports communication learners was associated with disease prevention behaviors in Coronavirus disease pandemic period in moderate level for overall ($r = 0.58$).

Keywords: Health Literacy, Disease Prevention Behaviors, Sports Communication, Coronavirus Disease Pandemic

บทนำ

โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 (Coronavirus Disease 2019) หรือโควิด-19 (COVID-19) เป็นโรคระบบทางเดินหายใจที่ส่งผ่านเชื้อทางสารคัดหลั่งและละอองหายใจ มีอัตราของการแพร่เชื้อสูง แต่ยังไม่มียาต้านไวรัสหรือวัคซีนที่ได้ผลเต็มประสิทธิภาพ ดังนั้น ความรู้ความเข้าใจและมาตรการป้องกันจึงยังคงเป็นเรื่องสำคัญในการยับยั้งการแพร่ระบาดนี้ (Da Silva, J. G. et al, 2020) โดยการรายงานข่าวในช่วงปลายเดือนธันวาคม พ.ศ. 2562 ที่ผ่านมาระบุว่า องค์การอนามัยโลก (World Health Organization: WHO) ได้รับรายงานแจ้งข่าวจากในพื้นที่ของเมืองอู่ฮั่น มณฑลหูเป่ย์ สาธารณรัฐประชาชนจีนว่า มีการพบกลุ่มของผู้ป่วยที่มีการปอดบวมแบบไม่ทราบสาเหตุ ต่อมาได้มีการรายงานว่าอาการดังกล่าว เกิดจากผู้ป่วยได้รับเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ ที่เป็นสาเหตุของการก่อโรคปอดบวมอย่างรุนแรง และมันได้แพร่ระบาดไปยังประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกอย่างรวดเร็ว (สิโรตม มณีแสด และศรีธัญญา นิยมวงศ์, 2563) ต่อมาในช่วงต้นปี พ.ศ. 2563 ประเทศไทยโดยกระทรวงสาธารณสุข มีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับสถานการณ์ของการแพร่ระบาดของโควิด-19 ผ่านสื่อมวลชนกระแสหลัก รวมถึงช่องทางสื่อต่าง ๆ เช่น สื่อองค์กรของกรมควบคุมโรคที่รับผิดชอบงานด้านนี้โดยตรง และเว็บไซต์อย่างเป็นทางการของกระทรวงสาธารณสุข เพื่อให้ประชาชนได้มีความรู้ความเข้าใจ เข้าถึงข้อมูลข่าวสารอย่างแตกฉานและปฏิบัติตาม หรือเกิดพฤติกรรมในแนวทางที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องส่งเสริม มีการตระหนัก ยับยั้งและป้องกันโรคต่อตนเองและผู้อื่น (สิโรตม มณีแสด และศรีธัญญา เชื้อทอง, 2563) นอกจากโควิด-19 ส่งผลกระทบต่อสุขภาพร่างกายแล้ว มันยังส่งผลกระทบต่อสุขภาพจิต กระทั่งการเรียน การทำงานและการใช้ชีวิตแบบปกติของคนทั่วโลกด้วย ผู้สูงอายุ ผู้ป่วยหรือผู้ที่ร่างกายอ่อนแอ จำเป็นต้องกักตัวอยู่ในที่พักอาศัย จนทำให้พฤติกรรมการใช้ชีวิตเปลี่ยนไป ขณะที่เด็กและเยาวชนในวัยเรียน ก็เว้นและลดพฤติกรรมปฏิบัติในสถานศึกษาที่ต้องใช้ความใกล้ชิดกันกับผู้อื่นลง ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมกรรมการเรียน การกิน การออกกำลังกายหรือกิจกรรมที่มีความเสี่ยง (Ammar, A. et al., 2020)

ความเสี่ยงและความรุนแรงของการระบาด ทำให้ในปัจจุบันสถานศึกษาหลายแห่งให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ทางไกลหรือการเรียนการสอนแบบออนไลน์ มีการหาแนวทางโดยการศึกษาถึงจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและความท้าทายที่จะก้าวข้ามวิกฤตโรคระบาดใหญ่นี้ไปได้ (Dhawan, S, 2020) ท่ามกลางปัญหาที่เกิดขึ้นนี้ หน่วยงานในทุกระดับจำเป็นต้องร่วมกันทำงานและจัดการกับปัญหา ตลอดจนประเมินสถานการณ์เพื่อวางแผนและกำหนดขั้นตอนของการดำเนินงานด้านการสื่อสารสาธารณสุขอย่างรอบคอบ เพื่อให้ทุกคนมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องนำไปสู่การปฏิบัติตนที่เหมาะสม และก้าวไปสู่วิถีชีวิตใหม่ในสถานการณ์โรคระบาด (Tria, J. Z, 2020) การสร้างความรอบรู้ด้านสุขภาพผ่านการให้ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องผ่านช่องทางสื่อรูปแบบต่าง ๆ เป็นปัจจัยที่สำคัญที่ช่วยส่งเสริมให้ประชาชนมีพฤติกรรมป้องกันโรคร้ายทั้งทางตรงและทางอ้อม (Liu, P. L, 2020) สิ่งที่สังเกตเห็นได้ในช่วงของการระบาดใหญ่ทั่วโลก คือ ประชาชนมีพฤติกรรมแสวงหาข้อมูลข่าวสารออนไลน์ด้านสุขภาพมากขึ้น โดยเฉพาะการแสวงหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับโควิด-19 ผ่านการใช้สัญลักษณ์

แฮชแท็ก (Hashtag) ในการโพสต์แสดงความคิดเห็นหรือการโพสต์เนื้อหาต่าง ๆ ทางสื่อสังคมออนไลน์ และมีแนวโน้มในการแสวงหาข้อมูลข่าวสารเพิ่มมากขึ้นทุกวัน (Zhao, X. et al, 2020) เหตุผลมาจากการระบาดใหญ่ยังคงอยู่และยังประเมินไม่ได้ว่า มันจะสิ้นสุดลงเมื่อไร อย่างไรก็ตาม สิ่งที่เป็นความจริงและประเมินได้ในช่วงเวลานี้คือ โควิด-19 มันส่งผลกระทบต่อด้านสุขภาพจิต โดยก่อให้เกิดความเครียดในประชากรทั่วโลก คิดเป็นจำนวนไม่น้อย และการระบาดของมันยังทำให้วิถีชีวิตและพฤติกรรมแบบปกติของพลเมืองต้องปรับเปลี่ยนไป ผู้คนต้องมีความรู้เกี่ยวกับโรค มีความแตกฉานด้านสุขภาพเพื่อให้อดภัยในสถานการณ์วิกฤตสุขภาพ (Zhang, 2020)

ความแตกฉานด้านสุขภาพ หรือ Health literacy เป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยให้ประชาชนเกิดการปรับเปลี่ยนหรือแสดงพฤติกรรมในการดูแลตนเองให้มีสุขภาพดี (ภัทรธินดา ศรีแสง และวารภรณ์ ดินน้ำจืด, 2562) โดยองค์ประกอบของความแตกฉานด้านสุขภาพของพลเมืองไทย 4.0 มีองค์ประกอบ 6 ด้าน ได้แก่ ด้านการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสุขภาพ ด้านทักษะความรู้ความเข้าใจ ด้านทักษะในการติดต่อสื่อสาร การซักถามหรือการบอกต่อข้อมูล ด้านทักษะในการประเมินและตัดสินใจทางสุขภาพ ด้านทักษะในการปรับใช้และการจัดการตนเอง และด้านทักษะในการรู้เท่าทันสื่อ (วัชรพร เชยสุวรรณ, 2560) โดยพบว่า ประชาชนที่มีความรู้ความเข้าใจด้านสุขภาพ หรือมีทัศนคติต่อเรื่องสุขภาพในทิศทางที่ถูกต้องและเหมาะสม จะมีพฤติกรรมการป้องกันโรคอยู่ในระดับที่ถูกต้องและเหมาะสม (พรพรรณ สมินทร์ปัญญา และคณะ, 2560) ในมุมมองย้อนกลับ ประชาชนที่มีพฤติกรรมการป้องกันและควบคุมโรคอยู่ในระดับสูง ก็จะมีระดับของความแตกฉานด้านสุขภาพสูงตามไปด้วยเช่นกัน จากข้อมูลดังกล่าว หมายความว่า ความรู้ การรับรู้ด้านสุขภาพและพฤติกรรมการป้องกันโรคมีความสัมพันธ์กัน เช่นตัวอย่างของสตรีที่มีความรู้เกี่ยวกับความเสี่ยงและความรุนแรงของมะเร็งเต้านม รับรู้ถึงความรุนแรงของการเป็นโรค และรับรู้ถึงประโยชน์จากการป้องกันโรคที่เหมาะสม จะมีพฤติกรรมในการป้องกันโรคมะเร็งเต้านมอย่างเหมาะสม (จารุวรรณ ไตรทิพย์สมบัติ, 2562) อีกตัวอย่างของนักศึกษาปริญญาตรีในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ที่มีความแตกฉานด้านสุขภาพอยู่ในเชิงบวก จะมีพฤติกรรมการป้องกันโรคอ้วนอยู่ในเชิงบวกตามมา (ศิริวรรณ ขอบธรรมสกุล, 2562)

อย่างไรก็ดี จากการศึกษาวิจัยที่ผ่านมา พบช่องว่างว่า ยังไม่มีงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างความแตกฉานด้านสุขภาพกับพฤติกรรมการป้องกันโรค ในหมู่ผู้เรียนทางสื่อสารการกีฬาท่ามกลางการระบาดของโควิด-19 ดังนั้น ผู้วิจัยจึงทำการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้ เนื่องจากเป็นการวิจัยสำคัญในการทราบถึงสถานการณ์ความแตกฉานด้านสุขภาพกับพฤติกรรมการป้องกันโรคในหมู่ผู้เรียนดังกล่าว ในฐานะที่พวกเขาจะสำเร็จการศึกษาไปเป็นบุคลากรผู้ทำหน้าที่อันเกี่ยวกับการสื่อสารมวลชน โดยเฉพาะบทบาทของนักสื่อสารการกีฬาและสุขภาพในอนาคต นอกจากนี้ เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับหน่วยงานนำไปวางแผนเพื่อส่งเสริมให้ผู้เกี่ยวข้องมีความแตกฉานด้านสุขภาพ ตลอดจนมีพฤติกรรมสุขภาพที่เหมาะสมในสถานการณ์อันบอบบางต่าง ๆ ทางสาธารณสุขที่เกิดขึ้นได้ตลอดเวลา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความแตกต่างด้านสุขภาพในผู้เรียนทางสื่อสารการกีฬาในช่วงการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา
2. เพื่อศึกษาระดับพฤติกรรมป้องกันโรคในผู้เรียนทางสื่อสารการกีฬาในช่วงการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความแตกต่างด้านสุขภาพกับพฤติกรรมป้องกันโรคในผู้เรียนทางสื่อสารการกีฬาในช่วงการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา ณ จุดเวลาใดเวลาหนึ่งแบบตัดขวาง (Cross sectional descriptive study) ซึ่งการวิจัยลักษณะนี้จะใช้ในการศึกษาสำรวจความรู้และพฤติกรรมปฏิบัติตนเกี่ยวกับการสถานะสุขภาพ โดยผู้วิจัยศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความแตกต่างด้านสุขภาพกับพฤติกรรมป้องกันโรคในหมู่ผู้เรียนทางสื่อสารการกีฬาในช่วงการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ผู้วิจัยดำเนินงานโดยมีรายละเอียด ดังนี้

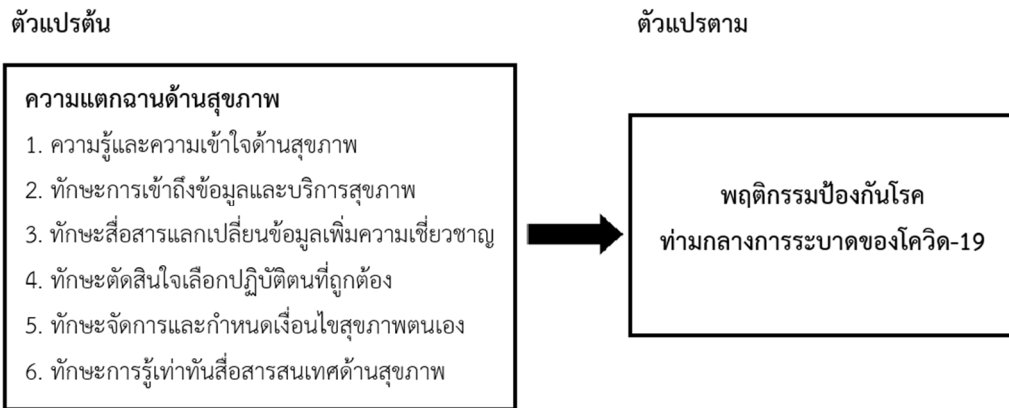
ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา ศึกษาความแตกต่างด้านสุขภาพในหมู่ผู้เรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี สาขาสื่อสารการกีฬาของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตอุดรธานี และความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในการป้องกันโรคของผู้เรียนท่ามกลางสถานการณ์ของการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19)
2. ขอบเขตด้านประชากร ศึกษาหมู่ผู้เรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1-4 ของสาขาสื่อสารการกีฬา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตอุดรธานี ประจำปีการศึกษา 2563 จำนวน 108 คน โดยเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 78 คน ซึ่งได้จากการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive sampling)
3. ขอบเขตด้านระยะเวลา กำหนดการดำเนินการศึกษาและวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างความแตกต่างด้านสุขภาพกับพฤติกรรมป้องกันโรคท่ามกลางการระบาดของโควิด-19 ในหมู่ผู้เรียนสาขาสื่อสารการกีฬา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตอุดรธานี ตั้งแต่วันที่ 16 สิงหาคม 2563 ถึง 15 มกราคม 2564

กรอบแนวคิดการวิจัย

ผู้วิจัยมีแนวคิดการวิจัยที่กำหนดเป็นกรอบสำหรับการดำเนินงานวิจัยเรื่อง ความแตกฉานด้านสุขภาพกับพฤติกรรมป้องกันโรคในหมู่ผู้เรียนทางสื่อสารการกีฬาในช่วงการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (โควิด-19) (จารุวรรณ ไตรทิพย์สมบัติ, 2562; ศิริวรรณ ขอบธรรมสกุล, 2562; Zhang, 2020) ดังนี้

รูป 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของผู้เรียนทางสื่อสารการกีฬา

สำหรับรายละเอียดข้อมูลทั่วไปของผู้เรียนทางสื่อสารการกีฬาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของการศึกษาวิจัยเรื่อง ความแตกฉานด้านสุขภาพกับพฤติกรรมป้องกันโรคในช่วงการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 78 คน พบว่า โดยส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 78.21 และเพศหญิง มีจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 21.79 ในจำนวนนี้จำแนกเป็นผู้เรียนชั้นปีที่ 1 มากที่สุด จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 รองลงมาคือชั้นปีที่ 2 จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 29.49 ชั้นปีที่ 3 จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 21.79 และชั้นปีที่ 4 จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 15.39 ตามลำดับ ทั้งนี้ ผู้เรียนมีภูมิลำเนาอยู่ในพื้นที่จังหวัดอุดรธานีมากที่สุด จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 48.72 จังหวัดหนองบัวลำภู จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 19.23 จังหวัดบึงกาฬ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 11.54 จังหวัดอื่น ๆ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 7.69 จังหวัดสกลนคร จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 6.41 จังหวัดหนองคาย จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3.85 และจังหวัดเลย จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.56 ตามลำดับ

2. ผลการศึกษาระดับความแตกฉานด้านสุขภาพในหมู่ผู้เรียนทางสื่อสารการกีฬาในช่วงการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา

ในการศึกษาเกี่ยวกับระดับของความแตกฉานด้านสุขภาพในหมู่ผู้เรียนทางสื่อสารการกีฬาในช่วงการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา มีผลการศึกษา ดังนี้

ตาราง 1 แสดงคะแนนความแตกฉานด้านสุขภาพ และการแบ่งระดับ 3 ระดับ

ความแตกฉาน ด้านสุขภาพ	คะแนนที่เป็นไปได้	คะแนนจริง	Mean \pm S.D.	แบ่งเป็น 3 ระดับ คน (%)		
				น้อย	พอใช้	ดี
1. ความรู้และความเข้าใจด้านสุขภาพในการป้องกันโควิด-19	0.00 - 10.00	1.00 - 10.00	7.26 \pm 1.58	18 (23.08)	39 (50.00)	21 (26.92)
2. ทักษะการเข้าถึงข้อมูลและบริการด้านสุขภาพในการป้องกันโควิด-19	0.00 - 10.00	2.00 - 10.00	8.05 \pm 2.16	19 (24.36)	16 (20.51)	43 (55.13)
3. ทักษะการสื่อสารและแลกเปลี่ยนข้อมูลเพื่อเพิ่มความเชี่ยวชาญ	0.00 - 10.00	2.50 - 10.00	6.53 \pm 2.39	23 (29.49)	36 (46.15)	19 (24.36)
4. ทักษะการตัดสินใจเลือกปฏิบัติตนที่ถูกต้องด้านสุขภาพ	0.00 - 10.00	2.50 - 10.00	8.84 \pm 1.64	12 (15.38)	17 (21.80)	49 (62.82)
5. ทักษะการจัดการและกำหนดเงื่อนไขด้านสุขภาพของตนเอง	0.00 - 10.00	2.00 - 10.00	7.82 \pm 1.85	16 (20.51)	44 (56.41)	18 (23.08)
6. ทักษะการรู้เท่าทันสื่อสารสนเทศด้านสุขภาพ	0.00 - 10.00	2.00 - 10.00	5.97 \pm 1.80	32 (41.03)	21 (26.92)	25 (32.05)
ภาพรวม	0.00 - 60.00	12.00 - 60.00	44.47 \pm 5.27	20 (25.64)	29 (37.18)	29 (37.18)

จากตาราง 1 แสดงคะแนนความแตกฉานด้านสุขภาพในช่วงการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา อธิบายได้ว่า ผู้เรียนทางสื่อสารการกีฬามีภาพรวมของความแตกฉานด้านสุขภาพอยู่ในระดับพอใช้ โดยจำแนกเป็น มีความรู้และความเข้าใจด้านสุขภาพในการป้องกันโควิด-19 ในช่วงการแพร่ระบาดของโรคอยู่ในระดับพอใช้ (Average = 7.26, S.D. = 1.58) มีทักษะการเข้าถึงข้อมูลและบริการด้านสุขภาพในการป้องกันโควิด-19 ในช่วงการแพร่ระบาดของโรคอยู่ในระดับดี (Average = 8.05, S.D. = 2.16) มีทักษะการสื่อสารและแลกเปลี่ยนข้อมูลเพื่อเพิ่มความเชี่ยวชาญในการป้องกันโควิด-19 ในช่วงการแพร่ระบาดของโรคอยู่ในระดับพอใช้ (Average = 6.53, S.D. = 2.39) มีทักษะการตัดสินใจเลือกปฏิบัติตนที่ถูกต้องด้านสุขภาพในการป้องกันโควิด-19 ในช่วงการแพร่ระบาดของโรคอยู่ในระดับดี (Average = 8.84, S.D. = 1.64) มีทักษะการจัดการและกำหนดเงื่อนไขด้านสุขภาพของตนเองในการป้องกันโควิด-19 ในช่วงการแพร่ระบาดของโรคอยู่ในระดับพอใช้ (Average = 7.82, S.D. = 1.85)

= 1.85) และมีทักษะการรู้เท่าทันสื่อสารสนเทศด้านสุขภาพในการป้องกันโควิด-19 ในช่วงการแพร่ระบาดของโรคอยู่ในระดับน้อย (Average = 5.97, S.D. = 1.80)

3. ผลการศึกษาระดับพฤติกรรมกรรมการป้องกันโรคในหมู่ผู้เรียนทางสื่อสารการกีฬาในช่วงการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา

สำหรับการศึกษาเกี่ยวกับระดับพฤติกรรมป้องกันโรคในหมู่ผู้เรียนทางสื่อสารการกีฬาในช่วงการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา มีผลการศึกษา ดังนี้

ตาราง 2 แสดงคะแนนพฤติกรรมป้องกันโรคในช่วงการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา

พฤติกรรม ด้านสุขภาพ	คะแนนที่เป็นไปได้	คะแนนจริง	Mean ± S.D.	แบ่งเป็น 3 ระดับ คน (%)		
				น้อย	พอใช้	ดี
1. พฤติกรรมเดินทางและใช้ชีวิตในพื้นที่เสี่ยงอย่างถูกต้องเพื่อป้องกันโรค	3.00 - 10.00	6.00 - 10.00	10.65 ± 1.06	6 (7.69)	48 (61.54)	24 (30.77)
2. พฤติกรรมการสื่อสารระหว่างบุคคลอย่างถูกต้องเพื่อป้องกันโรค	2.00 - 10.00	4.00 - 10.00	6.61 ± 1.28	17 (21.80)	46 (58.97)	15 (19.23)
3. พฤติกรรมการรับประทานอาหารอย่างถูกต้องเพื่อป้องกันโรค	3.00 - 10.00	6.00 - 10.00	10.84 ± 1.08	3 (3.85)	49 (62.82)	26 (33.33)
4. พฤติกรรมการเล่นกีฬาและออกกำลังกายอย่างถูกต้องเพื่อป้องกันโรค	2.00 - 10.00	6.00 - 10.00	9.02 ± 1.04	7 (8.97)	19 (24.36)	52 (66.67)
5. พฤติกรรมการรักษาความสะอาดอย่างถูกต้องเพื่อป้องกันโรค	2.00 - 10.00	6.00 - 10.00	8.05 ± 1.23	8 (10.26)	20 (26.64)	50 (64.10)
ภาพรวม	12.00 - 60.00	28.00 - 60.00	45.17 ± 2.85	8 (10.26)	37 (47.44)	33 (42.30)

จากตาราง 2 แสดงคะแนนพฤติกรรมป้องกันโรคในช่วงการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา อธิบายได้ว่า ผู้เรียนทางสื่อสารการกีฬามีภาพรวมของพฤติกรรมป้องกันโควิด-19 อยู่ในระดับพอใช้ โดยจำแนกเป็น มีพฤติกรรมการเดินทางและใช้ชีวิตในพื้นที่เสี่ยงอย่างถูกต้องเพื่อป้องกันโรคในช่วงการแพร่ระบาดของโรคอยู่ในระดับพอใช้ (Average = 10.65, S.D. = 1.06) พฤติกรรมการสื่อสารระหว่างบุคคลอย่างถูกต้องเพื่อป้องกันโรคในช่วงการแพร่ระบาดของโรคอยู่ในระดับพอใช้ (Average = 6.61, S.D. = 1.28) พฤติกรรมการรับประทานอาหารอย่างถูกต้องเพื่อป้องกันโรคในช่วงการแพร่ระบาดของโรคอยู่ในระดับพอใช้ (Average = 10.84, S.D. = 1.08) พฤติกรรมการเล่นกีฬาและออกกำลังกายอย่างถูกต้องเพื่อป้องกันโรคในช่วงการแพร่ระบาดของโรคอยู่ในระดับดี (Average = 9.02, S.D. = 1.04) และพฤติกรรมการรักษาความสะอาดอย่างถูกต้องเพื่อป้องกันโรคในช่วงการแพร่ระบาดของโรคอยู่ในระดับดี (Average = 8.05, S.D. = 1.23)

4. ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความแตกฉานด้านสุขภาพกับพฤติกรรมป้องกันโรคในหมู่ผู้เรียนทางสื่อสารการกีฬาในช่วงการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา

ตาราง 3 แสดงความแตกฉานด้านสุขภาพกับพฤติกรรมการป้องกันโรคในช่วงการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา

ความแตกฉานด้านสุขภาพ	พฤติกรรมป้องกันโควิด-19	
	ค่า r	ค่า p-value
1. ความรู้และความเข้าใจด้านสุขภาพในการป้องกันโควิด-19	0.07*	.003
2. ทักษะการเข้าถึงข้อมูลและบริการด้านสุขภาพในการป้องกันโควิด-19	0.29**	.000
3. ทักษะสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลเพื่อเพิ่มความเชี่ยวชาญการป้องกันโควิด-19	0.43**	.000
4. ทักษะตัดสินใจเลือกปฏิบัติตนที่ถูกต้องด้านสุขภาพในการป้องกันโควิด-19	0.57**	.000
5. ทักษะจัดการและกำหนดเงื่อนไขสุขภาพของตนเองในการป้องกันโควิด-19	0.38**	.000
6. ทักษะการรู้เท่าทันสื่อสารสนเทศด้านสุขภาพในการป้องกันโควิด-19	0.64**	.000
ภาพรวม	0.58**	.000

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05, ** นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 3 แสดงความแตกฉานด้านสุขภาพกับพฤติกรรมการป้องกันโรคในช่วงการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา อธิบายได้ว่า ในภาพรวมความแตกฉานด้านสุขภาพมีความสัมพันธ์เชิงบวกอยู่ในระดับปานกลางกับพฤติกรรมป้องกันโควิด-19 ($r = 0.58$) โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยจำแนกเป็น ความรู้และความเข้าใจด้านสุขภาพในการป้องกันโควิด-19 มีความสัมพันธ์เชิงบวกอยู่ในระดับต่ำมากกับพฤติกรรมป้องกันโรค ($r = 0.07$) โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทักษะการเข้าถึงข้อมูลและบริการด้านสุขภาพในการป้องกันโควิด-19 มีความสัมพันธ์เชิงบวกอยู่ในระดับต่ำกับพฤติกรรมป้องกันโรค ($r = 0.29$) โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทักษะสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลเพื่อเพิ่มความเชี่ยวชาญการป้องกันโควิด-19 มีความสัมพันธ์เชิงบวกอยู่ในระดับปานกลางกับพฤติกรรมป้องกันโรค ($r = 0.43$) โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทักษะตัดสินใจเลือกปฏิบัติตนที่ถูกต้องด้านสุขภาพในการป้องกันโควิด-19 มีความสัมพันธ์เชิงบวกอยู่ในระดับปานกลางกับพฤติกรรมป้องกันโรค ($r = 0.57$) โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทักษะจัดการและกำหนดเงื่อนไขสุขภาพของตนเองในการป้องกันโควิด-19 มีความสัมพันธ์เชิงบวกอยู่ในระดับต่ำกับพฤติกรรมป้องกันโรค ($r = 0.38$) โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และทักษะการรู้เท่าทันสื่อสารสนเทศด้านสุขภาพในการป้องกันโควิด-19 มีความสัมพันธ์เชิงบวกอยู่ในระดับสูงกับพฤติกรรมการป้องกันโรค ($r = 0.64$) โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

ในการดำเนินงานวิจัยเรื่อง ความแตกฉานด้านสุขภาพกับพฤติกรรมป้องกันโรคในหมู่ผู้เรียนทางสื่อสารการกีฬาในช่วงการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ผู้วิจัยอภิปรายผลดังต่อไปนี้

1. การศึกษาระดับของความแตกฉานด้านสุขภาพในหมู่ผู้เรียนทางสื่อสารการกีฬาในช่วงการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา พบว่า ผู้เรียนทางสื่อสารการกีฬามีภาพรวมของความแตกฉานด้านสุขภาพอยู่ในระดับพอใช้ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้โดยจำแนกเป็น มีทักษะการตัดสินใจเลือกปฏิบัติตนที่ถูกต้องด้านสุขภาพอยู่ในระดับดี รองลงมาคือ มีทักษะการเข้าถึงข้อมูลและบริการด้านสุขภาพอยู่ในระดับดี มีทักษะการจัดการและกำหนดเงื่อนไขด้านสุขภาพของตนเองอยู่ในระดับพอใช้ มีความรู้และความเข้าใจด้านสุขภาพในการป้องกันอยู่ในระดับพอใช้ มีทักษะการสื่อสารและแลกเปลี่ยนข้อมูลเพื่อเพิ่มความเชี่ยวชาญในการป้องกันอยู่ในระดับพอใช้ และมีทักษะการรู้เท่าทันสื่อสารสนเทศด้านสุขภาพอยู่ในระดับน้อย ตามลำดับ ดังผลการศึกษาของวัชรพร เษยสุวรรณ ที่ระบุว่า ความแตกฉานด้านสุขภาพของพลเมืองไทย หรือ Smart Thai People 4.0 นั้น ประกอบไปด้วยความแตกฉานด้านการเข้าถึงข้อมูล ด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านการสื่อสาร ชักถามหรือบอกต่อ ด้านทักษะการประเมินและตัดสินใจ ด้านทักษะการปรับใช้และจัดการตนเอง และด้านทักษะการรู้เท่าทันสื่อ (วัชรพร เษยสุวรรณ, 2560) และผลการศึกษาของภัทร์ธนิตา ศรีแสง และวราภรณ์ ดินน้ำจืด เกี่ยวกับความแตกฉานทางสุขภาพในการดูแลตนเองให้มีสุขภาพดีของผู้สูงอายุในเขตกรุงเทพมหานคร ที่พบว่า ผู้สูงอายุในเขตกรุงเทพมหานครมีภาพรวมของความแตกฉานทางสุขภาพอยู่ในระดับปานกลางถึงสูงในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านการเข้าถึงข้อมูลทางสุขภาพ ด้านการเข้าใจข้อมูลทางสุขภาพ ด้านการวิเคราะห์ข้อมูลทางสุขภาพ และด้านการประยุกต์ใช้ข้อมูลทางสุขภาพ (ภัทร์ธนิตา ศรีแสง และวราภรณ์ ดินน้ำจืด, 2562)

2. การศึกษาระดับของพฤติกรรมป้องกันโรคในหมู่ผู้เรียนทางสื่อสารการกีฬาในช่วงการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา พบว่า ผู้เรียนทางสื่อสารการกีฬามีภาพรวมของพฤติกรรมป้องกันโควิด-19 อยู่ในระดับพอใช้ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้โดยจำแนกเป็น มีพฤติกรรมการเล่นกีฬาและออกกำลังกายอย่างถูกต้องเพื่อป้องกันโรคอยู่ในระดับดี รองลงมาคือ มีพฤติกรรมการรักษาความสะอาดอย่างถูกต้องเพื่อป้องกันโรคอยู่ในระดับดี มีพฤติกรรมการรับประทานอาหารอย่างถูกต้องเพื่อป้องกันโรคอยู่ในระดับพอใช้ มีพฤติกรรมการเดินทางและใช้ชีวิตในพื้นที่เสี่ยงอย่างถูกต้องเพื่อป้องกันโรคอยู่ในระดับพอใช้ และมีพฤติกรรมสื่อสารระหว่างบุคคลอย่างถูกต้องเพื่อป้องกันโรคอยู่ในระดับพอใช้ ตามลำดับ ดังผลการศึกษาของพรพรรณ สมินทร์ปัญญา และคณะ ซึ่งได้ศึกษาเกี่ยวกับความรู้ทัศนคติและพฤติกรรมป้องกันโรคไข้เลือดออกของประชาชนบ้านคั่นตะเคียน จังหวัดสระบุรี โดยพบว่า ประชาชนมีความรู้ ทัศนคติและพฤติกรรมในทิศทางที่ถูกต้องเหมาะสม จำแนกเป็นมีความรู้ อยู่ในระดับปานกลาง และมีทัศนคติและพฤติกรรมป้องกันโรคอยู่ในระดับสูง (พรพรรณ สมินทร์ปัญญา และคณะ, 2560) ขณะที่การศึกษาพฤติกรรมป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกของประชาชนอำเภอฉวาง จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า กลุ่มตัวอย่างประชาชนส่วนใหญ่มีคะแนน

พฤติกรรมการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกอยู่ในระดับสูง โดยพฤติกรรมการป้องกันโรคที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ การกำจัดขยะและภาชนะที่ไม่ใช้ทั้งในบ้านและนอกบ้าน ส่วนพฤติกรรมการป้องกันโรคที่มีคะแนนต่ำที่สุดคือ การแขวนเสื้อผ้าไว้ (วิทยา ศรแก้ว, 2563)

3. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความแตกฉานด้านสุขภาพกับพฤติกรรมป้องกันโรคในหมู่ผู้เรียนทางสื่อสารการกีฬาในช่วงการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา พบว่า ในภาพรวมความแตกฉานด้านสุขภาพมีความสัมพันธ์เชิงบวกอยู่ในระดับปานกลางกับพฤติกรรมป้องกันโควิด-19 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยจำแนกเป็น มีความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างทักษะการรู้เท่าทันสื่อสารสนเทศด้านสุขภาพกับพฤติกรรมป้องกันโรคอยู่ในระดับสูง รองลงมาคือ มีความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างทักษะตัดสินใจเลือกปฏิบัติตนที่ถูกต้องด้านสุขภาพกับพฤติกรรมป้องกันโรคอยู่ในระดับปานกลาง มีความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างทักษะสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลเพื่อเพิ่มความเชี่ยวชาญกับพฤติกรรมป้องกันโรคอยู่ในระดับปานกลาง มีความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างทักษะจัดการและกำหนดเงื่อนไขสุขภาพของตนเองกับพฤติกรรมป้องกันโรคอยู่ในระดับต่ำ มีความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างทักษะการเข้าถึงข้อมูลและบริการด้านสุขภาพกับพฤติกรรมป้องกันโรคอยู่ในระดับต่ำ และมีความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างความรู้และความเข้าใจด้านสุขภาพกับพฤติกรรมป้องกันโรคอยู่ในระดับต่ำมาก ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ การรับรู้ด้านสุขภาพและพฤติกรรมป้องกันมะเร็งเต้านม ที่พบว่า ความรู้ในเรื่องเกี่ยวกับมะเร็งเต้านมและการป้องกันโรค การรับรู้ถึงความรุนแรงของการเป็นโรค และการรับรู้ถึงประโยชน์จากการป้องกันโรคในสตรีกลุ่มเสี่ยง มีความสัมพันธ์กันระดับปานกลางกับพฤติกรรมในการป้องกันโรคมะเร็งเต้านมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (จารุวรรณ ไตรทิพย์สมบัติ, 2562) และผลการศึกษาของ ศิริวรรณ ขอบธรรมสกุล ที่ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างความแตกฉานด้านสุขภาพของนักศึกษาปริญญาตรีในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลกับพฤติกรรมในการป้องกันโรคอ้วน โดยพบว่า นักศึกษาปริญญาตรีในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลมีความแตกฉานด้านสุขภาพโดยรวมและมีพฤติกรรมป้องกันโรคอ้วนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ขณะที่ความแตกฉานด้านสุขภาพโดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมป้องกันโรคอ้วนโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ศิริวรรณ ขอบธรรมสกุล, 2562)

สรุป/ ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเรื่อง ความแตกฉานด้านสุขภาพกับพฤติกรรมป้องกันโรคในหมู่ผู้เรียนทางสื่อสารการกีฬาในช่วงการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา สรุปได้ว่า ผู้เรียนทางสื่อสารการกีฬามีภาพรวมของความแตกฉานด้านสุขภาพอยู่ในระดับพอใช้ ผู้เรียนทางสื่อสารการกีฬามีภาพรวมของพฤติกรรมป้องกันโควิด-19 อยู่ในระดับพอใช้ และภาพรวมความแตกฉานด้านสุขภาพมีความสัมพันธ์เชิงบวกอยู่ในระดับปานกลางกับพฤติกรรมป้องกันโควิด-19 ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้ คือ ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เช่น หน่วยงานทางสาธารณสุข ชุมชน มหาวิทยาลัย สาขาวิชา และครอบครัว ควรประสานความร่วมมือกันในการ

ดำเนินงานแบบเชิงรุกโดยนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้จัดทำโครงการพัฒนาผู้เรียนทางสื่อสารการกีฬา ให้มีความรู้และความเข้าใจด้านสุขภาพ มีความสามารถในการเข้าถึงข้อมูลและบริการด้านสุขภาพ มีความสามารถในการสื่อสารและแลกเปลี่ยนข้อมูลเพื่อเพิ่มความเชี่ยวชาญด้านสุขภาพ มีความสามารถในการตัดสินใจเลือกปฏิบัติตนที่ถูกต้อง มีความสามารถในการจัดการและกำหนดเงื่อนไขด้านสุขภาพ ของตนเอง และการรู้เท่าทันสื่อสารสนเทศด้านสุขภาพเพื่อการป้องกันปัญหาด้านสุขภาพที่อาจจะเกิด ท่ามกลางการระบาดของโควิด-19

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป คือ ควรมีการวิจัยในเชิงคุณภาพให้ทราบสาเหตุที่แท้จริง ของการที่ผู้เรียนทางสื่อสารการกีฬา มีความแตกฉานด้านสุขภาพอยู่ในระดับพอใช้แต่ยังไม่ถึงระดับดี และมีพฤติกรรมการป้องกันโรคที่อยู่ในระดับพอใช้แต่ยังไม่ถึงระดับดี เพื่อจะผลจากการวิจัยครั้งต่อไป จะเป็นสารสนเทศที่ใช้ในการออกแบบรูปแบบการพัฒนาความแตกฉานด้านสุขภาพและพฤติกรรมการ ป้องกันโรคในหมู่ผู้เรียนในช่วงการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เอกสารอ้างอิง

- จารุวรรณ ไตรทิพย์สมบัติ. (2562). ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ การรับรู้ด้านสุขภาพและพฤติกรรม การป้องกันมะเร็งเต้านมในสตรีกลุ่มเสี่ยง. *วารสารสำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ 7 ขอนแก่น*, 26(3), 13-24.
- พรพรรณ สมินทร์ปัญญา และคณะ. (2560). ความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมการป้องกันโรค ไข้เลือดออก ของประชาชน บ้านคั่นตะเคียน ตำบลมิตรภาพ อำเภอแมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี. *วารสารพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม*, 18(35), 37-51.
- ภัทร์ธนิศา ศรีแสง และวราภรณ์ ดิน้ำจืด. (2562). ความรอบรู้ทางสุขภาพในการดูแลตนเองให้มี สุขภาพดีของผู้สูงอายุในเขตกรุงเทพมหานคร : การพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพของแบบวัด. *วารสารพยาบาลทหารบก*, 20(2), 340-350.
- วัชรพร เชยสุวรรณ. (2560). ความรอบรู้ด้านสุขภาพ : แนวคิดและการประยุกต์สู่การปฏิบัติการ พยาบาล. *วารสารแพทยนาวิ*, 44(3), 183-197.
- วิทยา ศรแก้ว. (2563). พฤติกรรมการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกของประชาชนอำเภอฉวาง จังหวัดนครศรีธรรมราช. *วารสารสาธารณสุขและวิทยาศาสตร์สุขภาพ*, 3(2), 13-26.
- ศิริวรรณ ขอบธรรมสกุล. (2562). ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านสุขภาพกับพฤติกรรมการ ป้องกันโรคอ้วนของนักศึกษาปริญญาตรีในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. *วารสารสห วิทยาการวิจัย ฉบับบัณฑิตศึกษา*, 8(1), 116-123.
- สิโรตม มณีแฮด และศรินญา นียมวงศ์. (2563). การออกแบบเรขภาพข่าวสำหรับการสื่อสาร สาธารณสุขในช่วงวิกฤตโควิด-19 ของสำนักงานประชาสัมพันธ์กรุงเทพมหานคร. *วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ*, 14(2), 150-165.
- สิโรตม มณีแฮด และสรัญญา เชื้อทอง. (2563). การสื่อสารสุขภาพของกรมควบคุมโรคโดยใช้เรื่องเล่า อินโฟกราฟิกในสถานการณ์โควิด-19. *วารสารการสื่อสารมวลชน*, 8(2), 91-119.
- Ammar, A. et al. (2020). Effects of COVID-19 Home Confinement on Eating Behavior and Physical Activity : Results of the ECLB-COVID-19 International Online Survey. *Journal of Nutrients*, 12(6), 1583-1595.
- Da Silva, J. G. et al. (2020). Health Literacy of the Inland Population in Mitigation Phase 3.2 of the COVID-19 Pandemic in Portugal : A Descriptive Cross-Sectional Study. *Portuguese Journal of Public Health*, 38(1), 51-61.
- Dhawan, S. (2020). Online Learning : A Panacea in the Time of COVID-19 Crisis. *Journal of Educational Technology Systems*, 49(1), 5-22.

- Liu, P. L. (2020). COVID-19 Information Seeking on Digital Media and Preventive Behaviors : The Mediation Role of Worry. *Journal of Cyberpsychology, Behavior, and Social Networking*, 23(10), 677-682.
- Tria, J. Z. (2020). The COVID-19 Pandemic through the Lens of Education in the Philippines : The New Normal. *International Journal of Pedagogical Development and Lifelong Learning*, 1(1), 2001-2004.
- Zhang, Y. &. (2020). Impact of the COVID-19 Pandemic on Mental Health and Quality of Life among Local Residents in Liaoning Province, China : A Cross-Sectional Study. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 17(7). 2381-2392.
- Zhao, X. et al. (2020). Online Health Information Seeking Using “COVID-19 Patient Seeking Help” on Weibo in Wuhan, China: Descriptive Study. *Journal of Medical Internet Research*, 22(10), 1-13.